

[Søren Hansen]

mængden, og når det drejer sig om det økonomiske niveau, vi mener er rimeligt på dette område.

Forslaget var stærkt inspireret af Statens Musikråds forslag. Når vi lod os inspirere af det, hang det først og fremmest sammen med, at forslaget ville sætte nyt liv i musiklivet. Det er der behov for. Det var den ene del, hvorfor vi lod os inspirere.

Den anden forklaring var, at hele musiklivet stod bag det forslag. Det lægger vi megen vægt på at de gjorde. Der var ikke her udtryk for, at alle havde fået, hvad de gerne ville have, de rytmiske og kompositionsmusikken, symfoniorkestrene, uddannelserne osv. Vi ved alle, at der forud for dette var gået et overordentlig seriøst stykke arbejde, der havde til mål at få alle til at acceptere et niveau – ikke det, de gerne ville have, men et niveau, som på rimelig måde fordelte midlerne inden for hele musiklivets område.

En sådan enighed er guld værd, og nu er guld i denne sammenhæng en lidt uhåndgribelig størrelse, men den er i hvert fald mere værd end de 7 mill. kr., som dette forslag ligger under det forslag, som Musikrådet foreslog, og som vi så senere har ment var det rigtige.

Får vi det forslag, som ministeren har lagt på bordet her – ja, hvad er 7 mill. kr.? Det er noget underligt noget, men man kunne prøve at gøre det op. Det svarer vel til 10–12 timers TV 2 eller til en 4–5 timers Danmarks Radio-udsendelse. Det er altså den størrelsesorden, vi taler om. Jeg synes ikke, det er værd at risikere alt det, vi risikerer på grund af denne fedtethed. Vi risikerer nemlig ikke at få den ro, ikke at få den balance, ikke at få den kraft til den konstruktive del, når man skal bruge alle kræfterne i et hundeslagsmål eller på lobbyvirksomhed, som man nu vil opleve, hvis man følger det lovforslag, som ministeren har fremsat.

De netop overståede overenskomstforhandlinger viser, at dele af regeringen forstår, hvilken betydning det kan have, at man går lidt længere, end man oprindeligt havde forestillet sig, for at opnå en fredelig løsning. Jeg vil anbefale kulturministeren at kigge ind til kollegaen i Finansministeriet for at se, hvordan man kunne løse opgaven.

Vi mener ikke, at vi i Folketinget eller i Kulturministeriet skal afgøre, hvordan violinisterne skal stryge op og ned ad strengene.

Men helt at overlade opgaven til Musikrådet, synes jeg nok er en større bid end rimeligt.

Som konklusion vil jeg sige, at vi gerne vil se positivt, ikke nødvendigvis på forslaget, men på den opgave, som forslaget påtager sig at løse, nemlig at hjælpe musiklivet bedre på glad, end det er i øjeblikket. Med de forhåndsmeldinger, som de Radikale gav i Politiken forleden dag, tyder det på, at musikken har ganske gode muligheder. Det knytter vi et varmt håb til.

Fischer (KF):

Det forslag, vi behandler i dag om en revision af musikloven, gælder en vigtig del af det danske musikliv i årene frem til 1990. Vi synes i den konservative folketingsgruppe, at det fremsatte lovforslag med dets betydelige ekstra økonomiske midler til dansk musikliv er et godt stykke arbejde og en brugbar ramme. Rammen i lovforslaget bliver forbedret og udvidet, så der bliver plads til flere gode aktiviteter. I løbet af den 5 års periode, som forslaget omfatter, vil der blive tilført musikrådet yderligere 13,5 mill. kr., dvs. at bevillinger til de såkaldte fri formål under musikloven stiger fra 19,4 mill. kr. til 32,9 mill. kr. Det er en stigning på ikke mindre end 70 pct. Ser man på Kulturministeriets budget i øvrigt, overstiger væksten væksten i dette budget, så musikken er bestemt ikke glemt. Tværtimod understreger kulturministeren i sit forslag, at den borgerlige regering er meget lydhør over for at sikre gode vilkår for musiklivet i Danmark. Loven vil give mulighed for, at nye ønsker kan imødekommes. Musikunderviserne er inddraget i lovens tekst. Jeg tror, vores amatørmusikere såvel som vores professionelle musikudøvere har brug for dygtige undervisere. Der er også taget hensyn til videogrammer i lovens formuleringer vedrørende de forskellige moderniseringer. Der er altså tale om mange ekstra penge, der giver en række ekstra muligheder på musikens område.

For så vidt angår det vigtige punkt om landsdelsorkestrene betyder forslagens formuleringer, at der gives Kulturministeriet mulighed for at budgettere rimeligt, således at der bliver en bedre sammenhæng og mere forudsigelighed i tingene. Hvis ministeriet ikke har indflydelse på landsdelsorkestrenes budgetter, men alene har pligt til at yde tilskud,